

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R.P. Francisci Arias, Societatis Iesv Theologi, De Oratione
Mentali Et Mysteriorvm Vitae D.N. Iesv Christi &
benedictae Matris eius meditatione**

Arias, Francisco

Coloniae Agrippinae, 1616

XVII. De modestia & quiete, cum qua ad S. Communionem eundum est: &
de gratiarum actione, quam Deo post Sacramenti perceptionem
persolvere debemus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48934](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48934)

paululum humida euadat, atque ita modestè & reuerenter deglutiat. Nam si æquum est, vt bonum aliquod eternum opus benè & honestè fiat; quanto magis hoc, quod tam diuinum & pretiosum est, atque ad tantam Dei gloriam cedit. Ideò huc præcipuè D. Pauli sententia spectat, cum ait: *Omnia autem honestè & secundùm ordinem fiant in vobis.*

1. Cor. 14.

CAPVT XVII.

De modestia & quiete, cum qua ad S. Communionem eundum est: & de gratiarum actione, quam Deo post Sacramenti perceptionem persolvere debemus.

Alius defectus est valdè notabilis, in quem plerique eorum cadunt, qui ad SS. Sacramenta frequenter accedunt, quòd videlicet nimia cum festinatione & inquietudine ad Altare properant: vix enim templum ingressi sunt; aut à Confessario recesserunt, quin protinus ad S. Communionem ire velint, & quod adhuc peius est, vix sanctiss. Sacramentum perceperunt, quin nulla quiete sancto cibo concessa, nullis gratijs hospitiæ celesti, quem susceperunt, persoluitis,

is, Ecclesiam egrediantur, fabulas tractare incipiant, vel aliquid aliud omni deuotione carens faciant. Huiusmodi defectus bona ex parte sanctiss. huius Sacramenti fructum impediunt; ideo remedia oportuna adhibenda sunt.

Sola necessitate excepta, ob quam homo ante Communionem expectare, aut post illam quiescere nequit, communiter id quod sequitur obseruare debet. Vt nimirum cum modestia & quiete, mensam Dominicam adeat, omnes sollicitudines & curas terrenas Deo resignando seponat: cor suum in hoc bonum infinitum quod suscipiet, penitus conijciat, rogando, vt animam suam, tali humilitate, puritate, & caritate ornet, vti oportet, hac ratione se inuitet. Si potens admodum & diues Rex ad hospitium vnius miseræ viduæ veniret, nequaquam expectaret, donec illa palatium adornasset vbi quiescere posset, sed aliquos ex Seruis suis ad hoc faciendum præmitteret. Quis te Domine potentior est & ditior, qui es Rex regum & Dominus dominantium? quæ verò creatura miserior anima mea? Si ergò ad eam diuertere cupis, mitte SS.

Angelos tuos, qui eam præparent, purgent, illuminent, & taliter disponant, qualiter Superiores Angeli Inferiores adornare solent: mitte diuinæ tuæ gratiæ dona & perfectiones, diuitias tuas cœlestes, quibus decora & pulchra reddatur, sicuti ad tam magnificum hospitem suscipiendum conuenit. Quia verò, Domine, mens hac in parte laborare, & quicquid potest præstare debet, mitte illi sufficiens auxilium & gratiam, quæ in omnibus tuæ diuinæ voluntati suauiter & alacriter obedire doceant.

Hac oratione ad Iesum Christum facta, sanctissimam virginem Mariam, aliosque sibi deuotos Sanctos communicaturus implorabit, humiliter petendo, vt huius desiderij effectum suis precibus impetrare dignetur. Vt autem sanctiss. Eucharistiæ Sacramentum cum decenti quiete suscipiatur, omnes anxietates animi cauendæ sunt, quas serupulosi quidam & tempore communionis, ob exiguam aliquam omissionem sentiunt, & nihili omnino aestimare debent. Sunt autem eiusmodi, cum post communionem animaduertunt, se plures hostias accepisse; quod tamen nec plus, nec minus est, quam si vnicâ
ran-

tantum, imò dimidiam suscepissent: quando ad sacrum pignus deglutendum, linguam suam retrahunt, & dentes tangere, vel certè ijs adhærere permittunt; cum antequam hostia descenderit, ablutionem, quæ ad illius ingestionem promouendam porrigitur, sumunt. Tales ergo scrupuli contemnendi sunt, ne attentio & deuotio tunc temporis exercenda, propter illos retardetur.

Post communionem, ad vnius horæ quadrantem in Ecclesia plus minus commorabitur, si longiori tempore nequeat: atque ob maximum sibi à Domino beneficium factum, gratijs persoluendis impendet, nouaque ab illo beneficia postulabit, vt ei de cætero melius seruiat. Si amicus, parens, aut propinquus alicuius ex Indijs, cum magno diuitiarum thesauro veniens, domum suam hospitij gratia diuertetur; idque solo amore, quo eam complectitur ductus, id est, ad gazas suas cū eo diuidendas hoc faceret; certum est illum si hunc per ostium ingredi viderit, nequaquam per posticum egressurum, sed diu apud ipsum mansurum, de illius aduëtu sibi congratulaturum, & ea quæ contigissent narrantem au-

diturum. Cum magnifica dona, & pretiosa munera oblata de manibus illius acciperet; gratias ei toto pectore & voce sublata persolueret: quando autem liberalitatis terminos illum transire cerneret, quicquid sibi vel familiae suae necessarium foret; ab eo postularet.

Idem nobis cum Domino nostro Iesu Christo agendum est, qui quoniam pretiosum eius corpus & sanguinem suscepimus, ex caelorum Indijs, caelestibus, diuinis, & inestimabilibus thesauris abundans venit: Ex puro autem amoris affectu animas nostras accedit, ut eas locupletet: dona sua & gazas diuidere incipit, & multo plura conferre paratus est. Non ergo illius memoriam tam cito deponamus, nec alijs cogitationibus locum demus: idem enim esset ac si Dominus per uenam ianuam ingrederetur, & nos per alteram egrederemur; quod indecorum & inhonestum esset: sed cum illo maneamus, congratulemur nobis de ipsius gloria & seruitute, quam Sancti in caelo, & Iusti in terris ei praestant: de omnibus beneficijs quae in nos contulit gratias agamus, & maxime, quod modo tam admirabili

& oc.

& occulto, ad animas nostras diuerterit. Qua de causa diligenter consideremus, quisnam ille sit, qui venit; quia Deus est infinitè perfectus; intueamur, ad quem veniat, quia homo peccator est, à quo frequenter graui iniuria affectus est; quid ad veniendum impellat, sola enim charitas est & desiderium saluandi peccatores; cur veniat, quia vt illum non solum meritorum & fructuum passionis ac mortis suæ; sed etiam præstantissimorum donorum, gratiarumque participem faciat, quas toto vitæ suæ tempore laborum difficultatibus & doloribus incomparabilibus promeruit.

Posteaquam Seruus Dei, hæc benè expenderit, omnia ei passionis suæ merita, cum omnibus virtutibus in illa relucens, in gratiarum actionem, & beneficiorum memoriam offerat; & huic firmiter adhærendo, bonum etiam propositum ac firmum emendandæ vitæ desiderium præsentet: Insuper etiam omnium suorum peccatorum & culparum veniam poscat, quas commisit, cum sanctiss. hoc Sacramentum, tali cum puritate & deuotione, quali oportebat, non suscepit: postea omnes suas ei necessitates,

H 4   igno

ignorantias, delicta, omnesque alias miserias & calamitates proponat, ac noua beneficia, gratias, virtutes, & particularia dona postulet; tam pro se, quàm Papa, Rege, omnibusque ijs qui Rempubl. Christianam, in spiritualibus & temporalibus gubernant: simul etiam pro communibus & particularibus Ecclesiæ Catholicæ calamitatibus, fidei, Religionis, & sanctitatis incremento, conuersione infidelium, & emendatione fidelium oret: idemque pro omnibus ijs faciat, quibus vel obstrictus est, vel ex deuotionis affectu fauet.

Adhæc Seruus Dei diligenter retinere debet, nullam inter omnes diei & noctis horas ad meditando, orando, & dona atque gratias à Deo petendas, meliorem hac ipsa esse, in qua post sanctiss. Sacramenti susceptionem, Iesum Christum sibi præsentem habet, non solum per diuinam ^{quæ} ~~quæ~~ ^{voique} ~~voique~~ ^{est}, sed etiam per sanctiss. humanitatis præsentiam, quæ consumpta est, & reuera in suo corpore tam diu manet, quàm diu venerabiles Sacramenti species consistunt & durant.

Quando Dominus noster in mundo corporaliter adhuc erat, in omnibus

bus illis locis vbi agebat, singularia beneficia hominibus præstabat, qui bona & firma fide ipsum tangebant, aut se illi commendabant. Ad domum Zachæi diuertit, & ex vsurario iustum illum Abrahæque filium effecit. Ad ædes Matthæi venit, & ex telonario sanctum & Apostolum creauit. Transiens plateas, à fœmina tactus fuit, quæ fluxum sanguinis patiebatur; & quamprimum sanitatem illi restituit. Quicumque illum iuxta mare Galileæ ambulātem tetigerunt, ab infirmitatibus suis, quibus tenebantur, expediti fuerunt. Cum in templum venisset, accesserunt ad eum cæci & claudi, atque illis visum, his gressum restituit. Quando ad pedes montis versabatur, venerunt ad eum, qui immundos spiritus habebant; & ab illis liberati sunt. Omnes infirmi ad eum recurrerunt, tam diu laborarunt, donec illum tangerent, virtusque ab eo exiit, & sanauit illos. Quod tunc videntibus omnibus mortali corpore circumseptus agebat, hoc nunc spiritualiter & occultè in sacra hostia inclusus præstat: Nam omnium eorum animas, ab omnibus morbis & infirmitatibus sanat, qui viua fide & deuotione illum suscipiunt; & qui præ-

Luc. 19.

Matth. 2.

Ibid.

Matth. 14.

Matth. 21.

Luce 6.

sentem in suo corpore habentes accedunt, orationibus & ardentibus desiderijs tangunt; eos ab omnibus languoribus liberat, pretiosis donis, singularibus beneficijs & consolationibus afficit.

Hinc & ex huius rei experimento fit, ut plurimi, posteaquam hoc sanctissimum Sacramentum susceperunt, tam studiosi sint in sensibus suis continentibus, & cogitationibus in Dominum quem susceperunt coniiciendis, gratijs ob hoc beneficium sibi praestitum agendis, nouaque gratia postulanda, qua illum maiori cum seruire amare, & diligentius obseruare possint; & omnibus alijs rebus à memoria sua exclusis; imò velut extra se positi, ac in Deum penitus rapti, nolint alteri rei quàm huic adherere: ita ut tunc omnis alia cura ipsis molesta & grauis sit, hæc verò iucunda, & qua ad eò mentem consolatur, ut cum ipsorum, vel aliorum necessitates, proprijsque stat^o ac cōditio permittit, facile in his gratiarum actionibus diu immorentur. Quia verò sancta hæc desideria, & laudabile, aut firmum hoc propositum operibus probantur, ista gratiarum actio postulat, ut homo post Commu-
pio.

COMMUNIONE. 175

nionem, & gratias ex animo Deo per-
solutas, opus aliquod virtutis susci-
piat, quod tempore & loco ad id ac-
commodato faciat. Quamobrem illo
die signum aliquod caritatis vel mise-
ricordiæ proximo, in tanti beneficii
honorem pro facultate exhibebit, cu-
iusmodi esset, esurientes pascere, ægro-
tos inuisere, mœstos consolari, igno-
rantes docere, vel aliud aliquod mise-
ricordiæ operum corporale, aut spiri-
tuale præstare. Nam rationi consenta-
neum est, vt quo die Rex gloriæ, ei
tam excellens amoris sui pignus de-
dit, & tam ineffabilem misericordiam
præstitit; re ipsa etiam amorem suum
erga proximum ostendat, aliquod mi-
sericordiæ & compassionis signum
exhibeat; siquidem amoris Dei vera
probatio sit, qui à nobis secundum ea,
quæ sanctus Ioannes ait requiritur:

Et hoc mandatum habemus à Deo,

vt qui diligit Deum, di-

ligat & fratrem

suum.

1. Ioan. 4.

H 6

CA